

at det betyder, at Dommerne ogsaa forhandler med vedkommende Kommunalbestyrelser om deres Stilling til Sagen. Jeg kan godt tænke mig, at det vil være meget praktisk og bekvemt for enkelte større Kommuner at faa en saadan ufaglært Mand bemyndiget til at foretage Udplantningerne, medens Forholdet ligger helt anderledes for andre Kommuner, og jeg gaar ud fra, at der ikke vil være noget i Vejen for, at det ordnes forskelligt for de forskellige Kommuner indenfor Dommerkredsen, og at Dommerne forhandler forud med Kommunalbestyrelserne om Spørgsmaalet. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Harboe: Det konservative Folkeparti kan slutte sig til Princippet i begge de foreslaaede Paragraffer. Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre vedrørende Lovforslaget som Helhed, idet de Bemærkninger, der er gjorte om Detaillerne af Ordførerne for Venstre (Kirk) og Socialdemokratiet (Trier), i og for sig kan tiltrædes af mig; men disse Spørgsmaal kan overvejes nærmere i Udvalget. Der er nedsat et Raad, som hedder Retsplejeraadet, hvis Opgave er at gennemgaa Loven om Rettens Pleje og undersøge, hvorledes dens forskellige Bestemmelser har virket i Praksis, og saa vidt jeg har bragt i Erfaring, kan man i Løbet af ganske kort Tid vente en Indstilling fra dette Retsplejeraad. Den gaar formodentlig direkte til Justitsministeren, og der vil da atter i Ministeriet blive taget under Overvejelse forskellige Ændringer i Retsplejeloven. Nu vil jeg i al Almindelighed ikke finde det heldigt, om hver enkelt Ændring, som maatte blive foreslaaet enten direkte af Justitsministeriet eller af Retsplejeraadet, bliver gjort til Genstand for særlig Behandling og muligt et særligt Lovforslag. Det vilde forekomme mig at være heldigst, om man samlede disse Ændringer, som ganske givet bliver foreslaaet i stort Maal til Loven om Rettens Pleje, i, om jeg saa maa sige, større Samlinger, saaledes at man f. Eks. en Gang om Aaret eller i alt Fald med længere Mellemlid rum fik saadanne Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Loven om Rettens Pleje. Der er ikke noget mærkeligt i, at et saa stort og indgribende Lovkompleks viser sig at trænge til Ændringer og Forbedringer, efterhaanden som det bliver benyttet i Praksis, men det vil gøre hele Retsplejelovgivningen aldeles uoverskuelig, hvis man skal gennem-

føre en ny Lov for hver enkelt Ændring. Jeg kunde altsaa tænke mig, at man mødte en Gang om Aaret med et saadant Forslag til Ændringer i Loven om Rettens Pleje, og at man saa, naar man endelig var nogenlunde færdig, optrykte hele Loven om Rettens Pleje med de Ændringer, som man efterhaanden havde vedtaget. Jeg vil dog bemærke, at jeg vel kunde tænke mig, at § 2 i det foreliggende Lovforslag ikke kunde afvente saadanne yderligere tilkommende Forslag om Ændringer, idet det er blevet mig meddelt, at f. Eks. Frederiksberg Kommune vil være overordentlig uheldigt stillet med Hensyn til Optrævning af og Udplantning for Skatter, saafremt Bestemmelsen i § 2 ikke hurtigt bliver gennemført. Derimod vil der neppe være noget til Hinder for, at Behandlingen af § 1 opsættes, til man ser, om der ikke maatte være Ændringer paa Trapperne fra Retsplejeraadet.

Jeg vil derfor forespørge den højtærede Justitsminister, om han kunde tænke sig, at man behandlede § 1 i et Udvalg, som saa afventede Fremkomsten af yderligere Ændringer fra Retsplejeraadet, medens man derimod af Hensyn til den praktiske Trang, der ganske sikkert er til en Bestemmelse som den i § 2 foreslaaede, gennemførte § 2 som en midlertidig Lov, der saa skulde bortfalde, naar den blev optaget i en kommende Lov angaaende det Spørgsmaal, som § 1 tager Sigte paa, og de Spørgsmaal, som ganske sikkert vil blive draget frem fra Retsplejeraadets Side. Jeg vil forespørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vilde finde, at det var en praktisk Maade at ordne sig paa med Hensyn til kommende Ændringer i Retsplejeloven. Selvfølgelig skal Lovforslaget blive Genstand for den velvilligste Behandling fra det konservative Folkepartis Side, men jeg anser det, ligesom Venstres ærede Ordfører, for ganske givet, at det maa behandles i et Udvalg.

Niels Petersen: Det kan vel nu anses for anerkendt fra alle Sider, at Antallet af Underretskredse er for stort. Det blev fremhævet af Venstres ærede Ordfører (Kirk). Det blev ogsaa fremhævet af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Trier, og det ærede Medlem betonedede i Sammenhæng dermed, at vistnok lokale Hensyn i alt for høj Grad havde gjort sig gældende under Behandlingen af Loven om Rettens Pleje. Det ærede Medlem har sikkert Ret heri. Navnlige syntes man paa de Steder, hvor man havde haft et Hovedtingsted, at det var noget i Ret-